

sposób, że zabrania on państwu członkowskiemu ustanowienia podatku mającego cechy podatku od zanieczyszczeń uregulowanego w Ordonanța de Urgență nr 50/2008 w brzmieniu następnie zmienionym i uzupełnionym, który jest nakładany przy pierwszej rejestracji w Rumunii przywożonych używanych pojazdów samochodowych które wcześniej były zarejestrowane w innych państwach członkowskich, zważywszy że używane pojazdy samochodowe zarejestrowane w Rumunii nie są objęte tym podatkiem w wypadku gdy stanowią przedmiot pewnych transakcji i są ponownie rejestrowane?

- 2) Czy art. 110 akapit drugi traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (uprzednio art. 90 traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską), który ma na celu wyeliminowanie elementów mogących chronić rynek krajowy i naruszać zasady konkurencji sprzeciwia się możliwości ustanowienia podatku od zanieczyszczeń emitowanych przez pojazdy silnikowe, nakładanego przy pierwszej rejestracji na terytorium Rumunii przywożonych używanych pojazdów samochodowych uprzednio zarejestrowanych w innych państwach członkowskich, zważywszy na to, że Ordonanța de Urgență nr 218/2008 wyłącza obowiązek zapłaty podatku od zanieczyszczeń w przypadku „pojazdów silnikowych kategorii M1 spełniających normę zanieczyszczenia Euro 4, których pojemność silnika nie przekracza 2 000 cm³, jak również wszelkich pojazdów silnikowych kategorii N1 spełniających normę zanieczyszczenia Euro 4 zarejestrowanych po raz pierwszy w Rumunii lub w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej w okresie od dnia 15 grudnia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. włącznie” czyli kategorii pojazdów samochodowych o parametrach technicznych odpowiadających pojazdowi samochodowym produkowanym w Rumunii, zapewniając w ten sposób korzyści krajowemu sektorowi produkcji pojazdów samochodowych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 20 stycznia 2011 r. — Marianne Scheunemann przeciwko Finanzamt Bremerhaven

(Sprawa C-31/11)

(2011/C 113/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Marianne Scheunemann

Strona pozwana: Finanzamt Bremerhaven

Pytania prejudycjalne

Czy art. 56 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w związku z art. 58 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi państwa członkowskiego, który do celów obliczania podatku spadkowego przewiduje, że należący do majątku prywatnego udział jedyne go wspólnika w spółce

kapitałowej z siedzibą i zarządem w Kanadzie uwzględnia się w pełnej wartości, podczas gdy przy dziedziczeniu takiego udziału w spółce kapitałowej z siedzibą albo zarządem w kraju przyznawana jest kwota wolna od podatku, a pozostała wartość uwzględniana jest jedynie w wysokości 65 %?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 26 stycznia 2011 r. — Inter-Environnement Wallonie ASBL i Terre wallonne ASBL przeciwko Région wallonne

(Sprawa C-41/11)

(2011/C 113/11)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État (Rada Stanu)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Inter-Environnement Wallonie ASBL i Terre wallonne ASBL

Strona pozwana: Région wallonne (region waloński)

Pytania prejudycjalne

Czy Conseil d'État:

- rozpatrując skargę o stwierdzenie nieważności arrêté du Gouvernement wallon du 15 février 2007 modifiant le Code de l'Eau en ce qui concerne la gestion durable de l'azote en agriculture (zarządzenia rządu walońskiego z dnia 15 lutego 2007 r. zmieniającego księgę II kodeksu środowiska stanowiącego kodeks wodny w zakresie zrównoważonego zarządzania azotem w rolnictwie);
- stwierdziwszy, że wskazane arrêté zostało wydane z naruszeniem procedury określonej w dyrektywie 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko⁽¹⁾, wobec czego jest ono niezgodne z prawem Unii Europejskiej i należy stwierdzić jego nieważność;
- stwierdziwszy równocześnie, że zaskarżone arrêté prawidłowo wdraża dyrektywę Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego⁽²⁾;
- jest uprawniony odłożyć w czasie skutki prawne sądowego stwierdzenia nieważności na krótki okres, niezbędny do poprawienia aktu, którego nieważność została stwierdzona, a to w celu utrzymania w mocy, bez naruszania ciągłości, określonego, konkretnego wdrożenia przepisów unijnego prawa ochrony środowiska?

⁽¹⁾ Dz.U. L 197, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. L 375, s. 1.